

rets Administration, men Mindretallet har ikke fundet de givne Besvarelser tilfredsstillende eller fyldestgørende.

Tvunget af Forholdene saa Rigsdagen sig i sin Tid nødsaget til at vedtage Valuta-loven, hvorefter det blev muligt at dirigere Køb til de Lande, hvor vore Eksportmuligheder forelaa, men i den forløbne Tid har Regeringen og Administrationen mere og mere anvendt Loven til beskyttelsesmæssige Formaal, hvilket er kommet til at virke stik imod dens oprindelige Hensigt.

Kravet om gradvis Overgang til friere Forhold for Produktion og Omsætning i det Omfang, hvor Mulighed herfor foreligger, har været stedse stigende. Mindretallet kan herunder fremhæve, at saa godt som alle betydende Erhvervsgræne under Lovens Revision har udtalt sig mod det hidtidige System og den Praksis, som Administrationen efterhaanden har antaget.

Den størst mulige Udnyttelse af vore Eksporterhvervs, særlig Landbrugets, Produktionsapparat er efter Mindretallets Opfattelse den eneste naturlige og tillige farbare Vej til øget Beskæftigelse og til Sikring af Nationens Valutabehov.

Hidtil har man ikke udnyttet disse Muligheder, hvad Mindretallet i allerhøjeste Grad maa beklage.

Valutaordningen, som den er, og som den efter Lovforslaget fortsat vil vedblive at være, vil efter Mindretallets Mening skabe en stadig stigende Ulighed i vort Erhvervsliv til Skade for hele Nationen, og Mindretallet stiller under Henvisning hertil nedennævnte selvstændige Forslag.

Et *Mindretal* (Lange, Larsen-Badse og Schaumann) kan ikke tiltræde Lovforslaget, men stiller under Nr. 2 Forslag om, at der gives det en helt ny Affattelse, saaledes at det falder sammen med det Forslag, der blev fremsat af de konservative Udvalgsmedlemmer i Folketinget under Forslagets Behandling i dette Ting. Forslaget er formet efter Retningslinier,

som tidligere er anvist af Mindretallets Parti, og opfylder i det store og hele de Ønsker, som knytter sig til det Forslag, som er tilstillet Rigsdagen fra Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri, Grosserer-Societetets Komité, Industriraadet, Købmandsraadet, Provins-handelskammeret og Dansk Dampskibs-rederiforening. Mindretallet fremhæver endvidere, at der ogsaa fra Landboforeningernes Side er givet lignende Udtryk for Ønsket om en Afvikling af Valuta-attestsystemet.

Mindretallet erkender, at Afviklingen maa ske gradvis, saa Udviklingen kan foregaa roligt, men maa ogsaa fastholde, at dette kan ske gennem det stillede Ændringsforslag, der baade vil være i Stand til at opfylde de handelspolitiske og beskæftigelsesmæssige Formaal.

Den valutariske Opgave, som ogsaa blev stillet Valutaordningen, har denne ikke været i Stand til at løse, hvad Mindretallet for øvrigt Gang paa Gang har forudsagt. Kun gennem en forstandig og forsvarlig økonomisk Politik, der giver Mulighed for den for Samfundets Udvikling nødvendige Opsparing, kan det valutariske Problem tilfredsstillende løses. En saadan Politik kræver ogsaa, at der skabes saadanne Vilkaar for Landets Erhvervsliv ikke mindst for Landbruget, at det kan udvikle sig paa en økonomisk sund Basis.

Et Medlem af Mindretallet (Lange) har gennem Udvalget rettet nogle skriftlige Spørgsmaal til Handelsministeren vedrørende Valutakontorets Administration ved Importen af Korn og Foderstoffer, Tildelingen af Valutabevillinger til Indførsel af Kaffe og Definitionen af Importørbegrebet. Som Bilag til Betænkningen findes aftrykt Valutakontorets Svar, som Mindretallet imidlertid ikke maa anse for tilfredsstillende, men det forventer dog under Henvisning til det af Handelsministeren under Samraadene givne Tilsagn, at de paapegede Ulemper maa blive afhjulpet.